

Proužek

Nedvědi

1. Ten mír, když za kopcem svítá,
když vystřídá se s nocí den,
a proužek dýmu z dřeva slunce vítá,
z kytky motýl vylít' ven.

R: Někdo škrtne sirkou, někdo zpívá,
někdo ještě zkouší spát,
u potoka do vody se dívá
jedna holka, co mám rád.

2. Vlasy sváže do uzlu a kouká,
pak vodu dlaní rozčeří,
stud jí sluší, tak jako všem holkám,
co na svou krásu nevěří.

R:

R:

3. Z odpadlýho kousku starý kůry
srdce jsem jí udělal
a večer, když už začly lítat můry,
tajně jí ho do spacáku dal.

R: + [: jedna holka, co mám rád :]